

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Kræ-Tammesen og Bordbønnen

Citation: Larsen, Thøger: "Kræ-Tammesen og Bordbønnen", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid62641/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

A ska alrid tidle op för aa taahl
te Piger aa Kaahl
aa sætt dem i Værk.
Æ Kaahl di gaaver aa puster aa rækker sæ,
saa hver en Seen' i djer Fjæs fortrækker sæ –
æ Piger skulter djer Maww me' djer Særk.

A gaar somtid udd i æ Kjørres aa stalker,
destaand di malker,
aa praater en Graan
me' æ Piger – saa gaar djer Arbejd saa rask,
for kommer di tidle op aa er dwask',
ka di 'jar sidd aa soww me' æ Patt i æ Haand.

Saa gaar a laangs me' Diger aa Groov
aa seer te' de', der er minn tehoov:
Æ Stro er laangg,
æ Vipper er taangg,
æ Fowwl di sjønger, som om di holdt a' mæ,
men Kjahr dem stæler di Fannen ta mæ.

Kræ-Tammesen og Bordbønnen

Den Daa, da Per Wollesens Øg bløw funden,
war hans Koen' herhenn aa faa hinner Unden.
Du kinder hind nok, æ tolv Lispunds Klæp,
saa helle som en Engel aa saa dum som en Hwilling –
føst saa aad hun en hal' Fad Villing,
aa saa aad hun en Pøls saa laang som mi Kjæp.
Naa wal bekom hind! A er laant fræ gjerre,
aa heller ett saa faale slem te' a ærre,
men de mangelt sgu blot, te æ forbannede Tøww
sku komm aa lær' mæ, huddn a ska løww.
Se æ-føst gik 'ed godt: hinner Sludder slæver
me' Vind aa Vejle en Gaang imell,

men ingenting, der te mæ ku hæld',
saalæng' hun haaj travl me' aa stapp hinner Kjæver.
Men de' fæk da End', aa me' Nø' aa Næpp'
haaj hun rygged aa æ Mul' aa war færre me' aa ræpp',
far hun saah: «Ja – no er der kuns jen Ting, a fattes.»
«Er der de'?» swaard a saa. «Hwa' er de' da?» a spowr. –
«En Tak te' Worherr fræ æ Mand i æ Gaard.» –
Men a vil sgu hwerken snevves heller krattes.
A swaard i æ Gall: «A ska Sygren knas'mæ
nok takk Worherr te' den Ti', de ka pass' mæ,
aa du faar sgu howw, te du er i Bøj.
A veed nok, te du takker for *huer* Gjow, du faar,
a takker ett meer end en Gaang om æ Aar,
men du æder sgu osse manne Gaang saa moj.
Du ska ett sidd saa skjelle aa saa helle aa saa drøw –
de raager ett dæ, hwa' vi ander bestiller!
Du tykkes wal, du ligner Worherr hans Billed,
aa saa e' du sgu ett and't end Laar aa R. ...» –

Hun re'it sæ aa ræpped aa slu' Kos aa sukked
aa skrusselt a' Ste', aa æ Dar blow lukked.

Kræ-Tammesen fæster Pige

Kræ-Tammesen:

Hør Sowren! A vil stræv' aa faa mi Ærind' forretted:
Vi er lig' i æ Daww kommen av me' wor Piig –
hun haaj gon aa lusked for moj om æ Nætter
ve' Hans Peder Plystrups Kalgaard-Diig.
A vild' knusendes 'jar ha stej di Dæuter.

Sowren:

Vi ka snakk om æ Sager, Kræ-Tammesen! Sæt dæ!
Naa saa er Kræ-Hansens Trine re'it fræ dæ –
ja, a vidst' no nok, te æ Tøs war tyk,